

nødne bestemmelser, hvis myndighederne skulle mene, at de opnåede priser ikke er markedsmæssige, og i øvrigt er der jo kontrolmulighed ved de aftaler, der indgås med DONG om køberetsolien, og gasprisen er jo fastlagt i salgskontrakten.

Der synes i øvrigt at mangle en udtrykkelig tilkendegivelse om, at prisgrundlaget for fastsættelse af eventuelle norm-priser (på samme måde som i Norge) skal være det, der gælder for leveringsaftaler for længere tid (>long term-prices«), og ikke de hyppigt svingende priser på det såkaldte spot-marked i Rotterdam.

§ 11. »Ring-fence« ved beregning af selskabsskat

Forslaget indeholder i § 11 den såkaldte »ring fence«, hvorefter underskud ved anden indkomst end kulbrinteindvinding ikke kan bringes til fradrag over for indkomst ved kulbrinteindvinding, for så vidt angår beregning af selskabsskat.

Denne regel svarer til, hvad der gælder i Norge. Der er imidlertid den afgørende forskel i reglens virkning, at reglen her i landet udelukkende har betydning for A. P. Møller, idet de øvrige virksomheder, der arbejder inden for DUC, allerede igennem deres vedtægter er afskåret fra anden aktivitet.

Ved meddelelsen af koncessionen var det klart for alle, at bevillingshaverne drev anden virksomhed, og at midlerne til olieboringsaktiviteterne skulle hentes fra indtjening ved skibsfart. Der var tale om en samlet aktivitet, men man søger nu at udskille en speciel del af virksomhedens aktivitet til skærpet særskilt skattemæssig behandling. En ring fence, som i realiteten alene er rettet mod A. P. Møller, er diskriminerende og stridende imod sædvanlige lovgivningsmæssige principper.

§ 17. Begrænsning af kulbrintefradrag ved nye investeringer

Den praktiske virkning af denne begrænsning må forventes at kunne blive, at der ikke vil blive foretaget nye investeringer inden for et felt, når kulbrinte-fradraget er »opbrugt«. Det er vanskelig tænkeligt, at nye investeringer inden for et allerede eksisterende felt skulle blive foretaget, medmindre der er adgang til fradrag for disse, i alt fald hvis de

overstiger en vis procent af den oprindelige investeringsudgift, f.eks. 10 pct. Bestemmelsen er, som den er formuleret, i klar strid med det danske samfunds interesser.

Under et møde i skattedepartementet den 22. januar 1982 fik vi det indtryk, at det er tanken, at ligningsrådet skal meddele tilladelse i alle tilfælde, hvor dette må antages at kunne fremme produktionen inden for et »felt«. Imidlertid synes de eksempler, der er nævnt til lovforslaget, nærmest at give indtryk af, at en sådan tilladelse kun skal meddeles i begrænset omfang. Vi foreslår derfor i første række, at begrænsningen i § 17 bortfalder, og i anden række, at det i selve lovtjeksten gøres klart, hvad meningen er.

§ 20. Fradrag for selskabsskat i den skattepligtige kulbrinteindkomst

Som vi nærmere har redegjort for under mødet i skattedepartementet den 22. januar 1982, er det i strid med almindelige regler om periodeafgrænsning, at der fradrages *betalte* skatter, dvs. skatter beregnet af indkomsten året før. Det eneste logiske vil være, at fradrag sker med de selskabsskatter, der pålignes indkomsten i samme år.

Som § 20 i lovforslaget er formuleret, kan den forstås således, at parterne ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst for 1982 ikke har fradragsret for de selskabsskatter, der er beregnet på grundlag af indkomsten i 1981, idet disse selskabsskatter ikke er opgjort efter reglerne i kapitel 2. Dette harmonerer ikke med skattedepartementets notat af 6. november 1981 og er formentlig heller ikke tilsigtet.

I *bemærkningerne til lovforslaget, afsnit G, side 14*, er oplyst, at der vil fremkomme særskilt lovforslag, hvorefter kulbrinteskatten opkræves som en *foreløbig* skat.

Dette vil medføre, at skat skal betales, endnu før indkomsten er kommet til veje, og vil også kunne indebære en forudbetaling med langt senere efterregulering af skat af en indtægt, som muligt overhovedet ikke kommer til eksistens, f.eks. ved langvarigt driftsstop. Endvidere vil en beregning af kulbrinteskatten forudsætte, at man kender selskabsskatten, der er fradragsberettiget. Det kan ikke være rimeligt at afkræve de selskaber, der arbejder i Nordsøen, skat af en indtægt, som ingen ved om de nogensinde får.